

SILVERRATTEN – en återblick

ÄMK grundades på skottdagen (29 februari) 1952. Redan 1954 arrangerade Älmhult MK SILVERRATTEN som OT-tävling. OT betydde Orientering och Tillförlighet, det gällde att ta bilen i mål utan vagnskador. I besiktningen före tävlingen markerades alla vagnskador med målarfärg, det fanns inte mobiltelefoner på den tiden Det blev dock så mycket protester, diskussioner och fusk med vagnskadeprickarna att man senare tog bort dessa.

Man kan dela in Silverratten i två epoker före 1973 och efter 1973. Sista tävlingen i Epok 1 arrangerades 1968 efter att genomförts med viss irregularitet på slutet. 1956 och 1957 kan nog kopplas till Suezkrisen och revolten i Ungern. 1966 och 1967 blev det ingen tävling men återkom 1968. Det planerades en tävling 1971 som man tvingades ställa in.

1960 startade 38 tävlande säkrade med första start kl 19. Ingemar Johansson SMK Värnamo vann det första vandringspriset efter att ha vunnit Silverratten 1954 (premiäråret), 1958 och 1960. Älmhultsförarna Erik W Johansson och Lennart Pettersson delade på femteplatsen.

OT-tävlingar på 50 och 60-talet tiden var lite annorlunda mot dagens "grus-racing". På den tiden var det lite status att köra "röd-skyltade" bilar, alltså helt nya bilar med interimslicens i väntan på ordinarie registreringsskyltar.

1962 startade 55 ekipage i Silverratten för att avverka en bana på 22 mil med 13 specialsträckor. I Smålandsposten 12 februari 1962 vanns tävlingen av A-junioren Yngve Rosqvist i en BMC Cooper sedan Värnamos Senior Ingemar Johansson i en SAAB lyckats åsamka sig två skadeprickar vilket kostade segern. Yngve Rosqvist är mer känd för sina framgångar på racerbanan medan hustrun Ewy gjorde stor sensation när hon totalsegrade i Argentinas VM-rally med en Mercedes Benz 220 före Mercedes försteförare Eugen Böhringer. Älmhult MK vann lagtävlingen.

Gunnar Callbo införde Räddningskårens säkerhetssele i sin Volvo PV 444 sent 50-tal men säkerhets-utrustningen var på den tiden frivillig, "Orren" (Carl Orrenius) åkte i vit (nylon)skjorta och slips långt in på 60-talet i sin SAAB.

På den "gamla goda" tiden fick inte tävlingarna starta före mörkrets inbrott. Med dåtidens analoga Omegaklockor med släpvisare blev det en del minutfel att försöka reda ut i gryningen när ögonen började gå i kors (mellan 50 och 59 sekunder var det lätt att lägga på en minut för mycket på måltiden)

Silverratten 2

Silverratten var vilande från 1968 till 1973. Peter Widing var drivande för att återstarta Silverratten och givetvis som klassisk vintertävling i februari. I organisationskommitten fanns erfarenhet i form av framför allt Lennart Pettersson och Sten-Åke Lindqvist. Ansvarig tävlingsledare lånades in från Växjö MS i form av Ronny Carlsson. På torsdagkvällen före tävling gick inte vägarna att köra tävling på, sen kom det barfrost och lördagkvällen bjöd på gnistrande grusvägar nästan helt utan vägskador. Första start var kl 17 för att ge sig ut på en

13,4 mil lång bana med 7 specialsträckor, den längsta över 2 mil. Det fanns ett minimalt tidsfönster precis på tävlingsdagen då vägarna höll för att köra rally för på söndagen var mildvädret tillbaks. Peter och Anders bestämde då - inte en vintertävling till. Efter mycket funderande och diskussioner blev beslutet att köra Silverratten första helgen i maj så blev det säsongens första grustävling. 1974 fick tävlingen ställas in på grund av bensinransoneringen men 1975 var Silverratten tillbaks och blev snabbt en mycket populär tävling. Större delen av den dåtida svenska eliten har sina namn ingraverade i vandringsprisen som syns på annat ställe i programmet.

På 80-talet hade vi någon gång mer än 400 betalda anmälningar och tvingades gallra bort många av anmälningarna för att kunna genomföra tävlingen. Silverratten inledde grussäsongen i söder och med tillgång till fantastiska rallyvägar växte tävlingen snabbt i popularitet. På www.youtube.se kan man se ett inslag om Silverratten 1983. Med 286 startande 1985 bestämde ÄMK sig att för söka SM-värdighet 1986.

Höjdpunkten var SM-arrangemanget 1986 med start och mål på torget i Älmhult. Tävlingen var uppdelad i två etapper om totalt 26 mil. Klockan 12 var det start från torget för att avverka 14 sträckor om totalt 13 mil. Den första av 210 startande beräknades nå slutmålet vid Haganässkolan kl 18:30.. Gunnar Pettersson från Teknis MC i en nybyggd Audi Coupe Quattro i stora GrA var stor förhandsfavorit och bärgade totalsegern. För en totalkostnad av runt en miljon kronor arbetade 3 man heltid med bygget i tre månader! Bland utmanarna fanns bland andra Mats Jonsson, Leif Asterhag, Nalle Johansson, "Eken" Johansson, Kalle Grundel med Ola Strömberg i högerstolen, Bror Danielsson. Tomas "Gullabo" och Mats Karlsson "i Säffle" var blivande stjärnor. Mats Jonsson är inte ensam om att starta SM-rally i Älmhult för andra gången.

Vandringspriset

Redan 1954 instiftade Älmhult MK vandringspriset "Silverratten". Vandringspriset tillföll den som totalsegrat i tävlingen tre gånger.

Första vandringspriset säkrades av Ingemar Johansson, SMK Värnamo, efter segrar 1954, 1958 och 1960

Det andra vandringspriset säkrade Bengt Thorsell, Skara MK, genom tre raka segrar 1979 – 1981.

Mats Jonson, Forshaga MC, har det tredje vandringspriset i sin enorma samling av priser igen genom tre raka segrar 1990 – 1992. Mats vann dessutom år 2000. I år är Mats anmäld med en Mitsubishi Mirage Nat 4WD.

Det fjärde vandringspriset säkrade Kristoffer "Stoffe" Nilsson genom segrar 2001, 2011 och 2014.

"Stoffe" har även segrat 2016 och 2017 så nu väntar vi på tredje triumfen.